

KJAK

Tinglimir sleppa ikki at atkvøða eftir egnari sannføring

Helgi Abrahamsen

Stýrisskipanarlógin sigur í § 23, at løgtingslimir eru bara bundnir av sín egnu sannføring. Tað blivu vit sum vóru partur av undanfarnu samgongu onkuntíð mint á, av táverandi tinglimum í andstøðu.

Tað kom nevniliga meira enn so fyri, at vit noyddust at atkvøða við samgonguni, hóast vit ikki vóru so sannførd um, at valið var tað rætta.

Og soleiðis er hjá øllum sum eru partur av eini samgongu. Styrkin í samstarvinum liggur í, at øll standa

saman, men tað merkir samtiðis, at øll noyðast at geva nakað, hóast stýrisskipanarlógin sigur, at tú ikki hevur skyldu at fylgja øðrum enn tíni egnu sannføring.

Eitt er hvat løgfrøðin sigur – annað er tann politiski veruleikin.

Broyting ímóti Stýrisskipanarlógini

Men nú er ein broyting at hóma, og tað løgna er, at tað eru júst tey sum plagdu at minna á orðini í Stýrisskipanarlógini, sum ganga á odda við hesi broytingini. Og broytingin er, at nú kunnu tinglimir koma í ta støðu, at tað heilt einfalt ikki ber til at atkvøða eftir síni egnu

sannføring.

Eg hugsar her um ta nógv um-røddu hjúnabandslógina.

Tá uppskotið kom til 2. viðgerð tann 16. mars, skutu 5 tinglimir upp at gera eina broyting í uppskotinum. Skotið varð upp, at rætturin hjá tveimum av sama kyni at giftast skuldi ikki verða settur í gildi, fyrr enn §14 stk. 2 í lógini varð broytt. § 14, stk. 2 gevur annars borgarliga giftum rætt at fáa hjúnabandið signað í eini kirkju.

Ikki fyrr enn hesin rætturin var broyttur, soleiðis at hann bert var galdandi fyri konu og mann, vildu uppskotsstillararnir at lógin skuldi fáa gildi.

Ómøguligt at atkvøða eftir egnari sannføring

Men nú kemur tann stóri spurningurin: Um hjúnabandslógin hevði verið samtykt við hesi broytingini, hvussu skuldu tinglimir so atkvøtt, tá uppskotið um at broyta § 14, stk 2 kom til atkvøðugreiðslu?

Um ein tinglimur er ímóti at tvey av sama kyni skulu kunna giftast og ímóti at kirkjan signar samkynd hjúnaløg, so hevði heilt einfalt ikki borið til at atkvøtt eftir síni egnu sannføring.

Við at trýst á ja-knøttin hevði tinglimurin tikið undir við, at bert hjúnaløg millum konu og mann skuldu kunna fáa kirkjuliga signing,

men ja-atkvøðan hevði samstundis sett lógina í gildi sum segði, at tvey av sama kyni skuldu kunna giftast borgarliga.

Við at trýsta á nei-knøttin hevði tinglimurin sagt nei til at sett lógina í gildi, sum gav tveimum av sama kyni loyvi at giftast, men samtiðis hevði hann atkvøtt ímóti at nokta teimum kirkjuliga signing.

Stýrisskipanarlógin sigur, at løgtingslimir eru bara bundnir av sín egnu sannføring. Men í hesum fòrinum hevði ikki borið til at atkvøtt eftir síni egnu sannføring.

Musikkskúlin – nú kemur hann

Halla Samuelsen

býráðslimur fyri Javnaðarflokkin í Tórshavnar býráði

Tað hevur tikið sína tíð. Aftur og fram í árávis hevur býráðið kjakast og lovað. Men nú skuldi tað verið vist.

Tí býráðið hevur í kvøld samtykt at bjóða út eitt nýtt og betri prosjekttuppskot til nýggjan musikkskúla við Landavegin. Sambært nýggju ætlanini er skúlin og atknýtta orkestrhøllin 20% størri í mun til upprunaætlanina.

Sannroynd er, at eitt av ivamálunum við verkætlanini hevur alla tíð verið, at skúlin, ið ætlanin var at byggja, var ov lítil í mun til

metta tørvin bæði til undirvísing, umsiting og framførslur.

Eg havi sum limur í byggi-nevndini og mentamálanevndini støðugt víst á hetta, og tí fegnist eg almikið um, at vit nú loksins hava fingið eitt prosjekt, ið øll eru nøgd við, ikki minst leiðsla og lærarar í musikkskúlanum.

Orkestrhøllin verður nú so stór, at tær allarflestu orkestursuppsetingarnar kunnu rúmast har, eisini symfoniorkestrur. Høllin kemur eisini at rúma umleið 350 áhoyrarum.

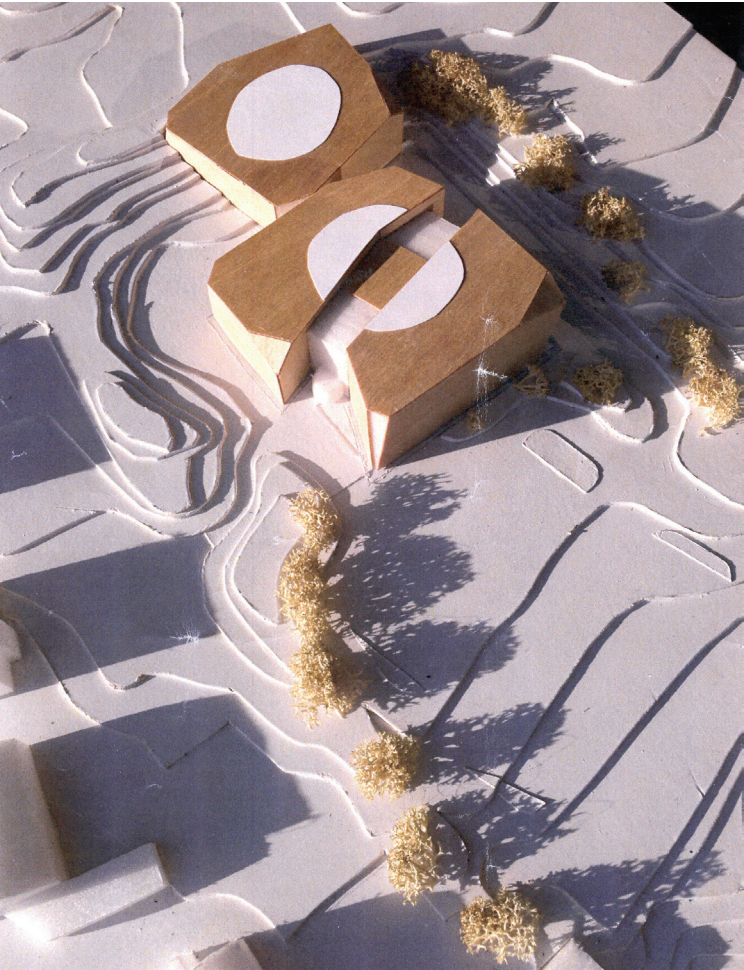
Høvudsbygningurin, sjálvur skúlin, er eisini vaksin, so at umsiting og lærarar fáa betri hølismstøður, inngongdin verður munandi meira innbjóðandi, og so-nevnda tirnan verður eisini størri,

har tað m.a. eisini kunnu vera næmingaframførslur.

Eg kenni meg sannførda um, at vit nú hava tað rætta prosjektið, ið fer at flyta musikkskúlan inn í framtíðina.

So skjótt projekteringin av broytingunum er liðug, verður arbeiðið boðið út í høvuðsarbeidstøku, helst her áðrenn summarið. Byggitíðin væntast at vera undir 2 ár.

Nú liggur bert á hjá okkum býráðslimum at halda givin lyfti og fáa til vega restfíggingina til skúlan.

Fleiri bústaðarmøguleikar til eldri

Bjørghild Djurhuus

Forkvinna í trivnaðarnevnd Tórshavnar býráðs

Tá eldraðkið varð lagt til kommunurnar, settu vit í Tórshavnar býráð okkum fyri at fjøltáttað bústaðarmøguleikarnar til tey eldru.

Vit skulu hava alternativ til røktarheimspláss. Fólk vilja búa sum longst heima, og tað skulu tey

fáa loyvi til, eisini sum hjún. Hetta er ikki altíð møguligt á einum røktarheimi og tað í sær sjálvum er ein stór sorg, at noyðast búa hvør sær á ellisárum.

Øllum tørvar ikki eitt røktarheimspláss, men heldur eina hóskeiliga eldravinarliga íbúð, har heimatænasta eisini er partur av tilbøðnum.

Vit mugu viðurkenna, at vit komandi árinum eisini noyðast at byggja nýggj røktarheimspláss, tí talið av eldri veksur alsamt.

Ásannast má eisini, at kommunan einsamøll ikki megnar at bera allan iløgutørvin í bæði at byggja røktarheim og stórt tal av eldraíbúðum til røktarkrevjandi.

Vit seta nú hol á hesa avbjóðing. Á býráðsfundi fyrr í kvøld var samtykt at greina tørvin á nýggjum røktarheimsplássum komandi árinum og hugsað alternativt, við íbúðum til røktarkrevjandi og íbúðardeplar.

Partur av hesum er at fáa lýst skipanir innan hetta økið í Norðurlondum og at finna fram til,

hvønn leiklut kommunan skal hava. Serliga verður hugsað um samstarvsmøguleikar við onnur, Bústaðir ella aðrar íleggjarar. Eisini verður hugt eftir lógarverkinum, hvørjar avbjóðingar eru á hesum økinum.

Vit vita, at aðrastaðni eru ofta eftirlønargrunnar hjá løntakarafeløgum virkin á íbúðarmarknaðinum, har tey eru við til at veita hóskandi bústaðarmøguleikar til eftirløntar limir, og kommunan veitir røktina til teirra, sum tørva

røkt. Ein slík loysn átti at borið til í Føroyum eisini.

Vit hava í kvøld sett okkum fyri, at gera eitt haldgott grundarlag fyri teimum stóru iløgum, ið liggja fyri framman á eldraðkinum. Hetta tekur tíð, tað vita vit. Somuleiðis meti eg, at vit um nakrar mánaðar eru betur før fyri, við vitan og veruligum uppskotum, at veita eina góða tænastu til aldrandi borgaran í Tórshavnar Kommunu.

Hetta gleðist eg um og siggi fram til.